

PIECZENIE (9) *sb n*

Pierwsze i drugie e jasne, końcowe z tekstów nie oznaczających é.

sg *N* pieczeni(e) (1). ◊ *G* pieczeni(a) (1). ◊ *D* pieczeniu (4). ◊ *A* pieczeni(e) (1). ◊ *I* pieczeni(e)m (1). ◊ *L* pieczeniu (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVIII w. s.v. pięć.

Przyrządzanie do spożycia poprzez poddanie działaniu wysokiej temperatury; coctura Cn (9) : chleb iuż ma więtszą włołność ciepłósci niżli Pńzenicza: ktorey nabywa z ftrony pieczenia od ognia FalZioł III 25a.

pieczenie czego (7): Piecz ku pieczeniu chleba, ma być palon drwy FalZioł V 63v; BibRadz Ier 7/18; Furnaria exercere, Piekárftwem álbo pieczeniem chlebá fie żywić. Mqcz 141b, 48c, 299d; SienLek 131v; Calep [751]b.

W charakterystycznych połączeniach: pieczenie chleba (6), plackow.

Szereg: »pieczenie i ([albo]) warzenie« [szyk zmienny] (1): Tamże podnim [pod oknem] bywa ogniłko ku pieczeniu y warzeniu [coques et frigus] MiechGlab [89]; [Niefmaćcie fie miła kuchárko/ [...] niezawždy w wárzeniu/ álbo wpieczeniu możemy tráffić iáko by pan álbo páni chćiáła mieć. Wokabul 1539 F3].

Cf 2. PIEC